

Ένας Γέρος

/ Γενικά / Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός

Στου καφενείου του βοερού το μέσα μέρος

σκυμμένος στο τραπέζι κάθετ'ένας γέρος·
με μian εφημερίδα εμπρός του, χωρίς συντροφιά.
Και μες στων αθλίων γηρατιών την καταφρονιά
σκέπτεται πόσο λίγο χάρηκε τα χρόνια
που είχε και δύναμη, και λόγο, κι εμορφιά.
Ξέρει που γέρασε πολύ · το νιώθει, το κοιτάζει.
Κι εν τούτοις ο καιρός που ήταν νέος μοιάζει
σαν χθές. Τι διάστημα μικρό, τι διάστημα μικρό.
Και συλλογιέται η Φρόνησις πως τον εγέλα·
και πως την εμπιστεύοταν πάντα-τι τρέλα!-
την ψεύτρα που έλεγε «Αύριο. Έχεις πολύν καιρό».
Θυμάται ορμές που βάσταγε· και πόση
χαρά θυσίαζε. Την άμυαλη του γνώση
καθ'ευκαιρία χαμένη τώρα την εμπαίζει.
...Μα απ'το πολύ να σκέπτεται και να θυμάται
ο γέρος εξαλίσθηκε. Κι αποκοιμάται
στου καφενείου ακουμπισμένος το τραπέζι.
Καβάφης.

Πηγή: http://monopatia-pou-diastavronontai.blogspot.gr/2012/01/blog-post_22.html